

СОЊА АТАНАСИЈЕВИЋ, рођена 1962. у Лебану. Пише прозу. Књига прича: *Крилаћа тута*, 2005. Романи: *Они су остали*, 1995; *Црвени круи*, 1997; *Бекство из акваријума*, 2003; *Наранџе за Божану*, 2004; *Ко је убио Алфија*, 2009; *Ваздушни људи*, 2013; *Велика лаж*, 2016; *Сјавај, звери моја*, 2020; *Вештице из Илинаца – theatrum mundi*, 2023.

ЈОАН БАБА, рођен 1951. у Селеушу код Алибунара. Песник, новинар, публициста, лексикограф, историчар књижевности и преводилац, завршио Правни факултет у Новом Саду. Објавио је педесетак књига поезије, историје књижевности и лексикографије, монографија, антологија и више превода са српског на румунски и обратно. Члан је Удружења новинара Војводине, Друштва књижевника Војводине, Савеза писаца Румуније, Друштва подунавских писаца (Румунија) и Друштва новосадских књижевника. Добитник је више награда. Важније књиге: *Popas în timp: versuri*, 1984; *Pe șevaletul orizontului*, 1986; *Preludiu imaginar*, 1988; *U gnezdu oka / În cuibul ochiului* (двојезично), 1989; *Oglinda triumfiulară: versuri haiku*, 1990; *Poeme incisive*, 1991; *Năzbâtii candide: și alte fantezii între două solstiții*, 1994; *Inscripție pe aer*, 1997; *Mărturisiri confluențe*, интервјуи, 1997; *Cămașa de rigoare*, 1998; *ReversAvers*, 1999; *Poemele D*, 2002; *Cele mai frumoase poezii*, 2002; *În urechea timpului*, 2003; *Icoană din Balcania*, 2004; *Mostră de artă tradițională*, 2004; *Aproapele dilematic. Mic dicționar de distihuri paroxistice*, 2005; *Stare de țăndări*, 2008; *În urechea timpului / Eavesdropping time* (двојезично), 2009; *Senzatii cu amprentă*, 2011; *Muzeul dioram*, 2011; *Adevăruri bandajate / Обложене истиине* (двојезично), 2013; *În urechea timpului / Eavesdropping Time* (двојезично), 2014; *Lumina: contribuții monografic-bibliologice*, 2016; *Tako je – обрнуто* (избор), 2021; *Јанус / Ianus* (двојезично, коаутор Иво Мунћан), 2025; *Mihai Eminescu (1850–1889)*, 2025. Приредио више књига. Живи у Новом Саду.

МИРЈАНА БЕЧЕЈСКИ, рођена 1978. у Прокупљу. Дипломирала је српску књижевност и језик (2002) и паралелно завршила студије историје уметности (2003). Докторирала је 2016. године темом „Есејистика Данила Киша”. Области њеног научног интересовања су српска књижевност XX и XXI века, теорија књижевности, есејистика и наратоло-

гија. Ауторка је бројних научних радова објављених у домаћим и иностраним публикацијама. Објављене књиге: *Земаљски и небески знаци*, 2013; *Нулта дисциплина Данила Кица*, 2020; *Неки стварни и моћни светови*, 2022.

ПАВЛЕ БОТИЋ, рођен 1971. у Новом Саду. Компаратиста, бави се савременом српском књижевношћу, редовни је професор на Филозофском факултету у Новим Саду. Објављене студије: *Трансјекстуалност* у „Биљешкама једног писца” Сима Матавуља, 2002; *Нови Црњански (слике осамнаестог века у Сеобама и другој књизи Сеоба Милоша Црњанског)*, 2011; *Пути са јуницима (појасности канона српске књижевности)*, 2015; *Дух једномислија (шумачење јеванђелске стварности)*, 2020; *Зли виноградар (о делима зловерја)*, 2021; *Нисје своји (записи јеванђелског расуђивања)*, 2024. Приредио више књига.

ЛАЗАР БУКУМИРОВИЋ, рођен 2001. у Чачку. Студент докторских студија српске књижевности на Филозофском факултету Универзитета у Новом Саду. Главни и одговорни уредник портала Поента. Пише поезију, есеје и књижевну критику. Књиге песама: *Узбеник свакодневице*, 2021; *Пенелопа и остали*, 2026.

МИЛОМИР ГАВРИЛОВИЋ, рођен 1988. у Београду. Пише књижевнoисторијске и теоријске научне радове. Запослен је као научни сарадник у Институту за књижевност и уметност у Београду, на одељењу Српска књижевност и културна самосвест. Области интересовања: српска књижевност двадесетог века, историја српске поезије, теорије мита, однос мита и књижевности, енциклопедијске књижевне форме, авангарда. Објавио је књигу поезије *Песме страхa и њихејике*, 2018.

ПАВЛЕ ЗЕЉИЋ, рођен 2000. у Лозници. Основне и мастер студије завршио на Одсеку за српску књижевност и језик на Филозофском факултету Универзитета у Новом Саду, где је уписао и докторске студије. Пише поезију и прозу на српском и на енглеском језику, а бави се и преводњем поезије и прозе с енглеског и на енглески. Књиге песама: *Икар и Месија*, 2019; *Spina mundi*, 2024; *Многочисти серафим*, 2025.

ДУШАН ИВАНИЋ, рођен 1946. у Грубачевом Пољу код Грачаца, Хрватска. Књижевни историчар, есејист, бави се епохама српског реализма и романтизма. Објављене књиге: *Српска њирковијејка између романтике и реализма*, 1976; *Забавно-научна периодика: „Јавор” и „Ситражилово”*, 1988; *Модели књижевног говора*, 1990; *Српски реализам*, 1996; *Књижевности Српске Крајине*, 1998; *Основи текстологије*, 2001; *Свијет и њича*, 2002; *„Ситармали” Јована Јовановића Змаја* (студија и избор

есеја и огледа: *Летј Минервине сове – оїледи о йозорицној умейносії*, 2017; *Позорицне йриче – од средњеї века до дубровачке драме*, 2023; *Поеїи-ка драме и анїажман: йтеоријско-криїицка мисао Слободана Селенића о драмској умейносії*, 2026. Књига песама: *Ко је расїлакао Хелену?*, 2024. Приредила више књига.

МАРИО ЛИГУОРИ, рођен 1976. у Сарну, Италија. Основне студије завршио је на Универзитету „L'Orientale” у Напуљу, а мастер и докторске студије на Филозофском факултету Универзитета у Новом Саду. Запослен је као ванредни професор на Филозофском факултету и на Академији уметности у Новом Саду. Објављује научне студије и књижевну критику на више језика, с посебним освртом на имаголошка проучавања књижевности, питање италијанског идентитета и односе између италијанске и српске културе. Као прозаиста објављује романе, збирке приповедака и путописе на италијанском и српском језику. Објављене књиге: *Снаїпрења*, 2010; *Сегам јесењих йрича / Sette storie autunnali*, 2013; *Прва љубав*, 2014; *Vedi Napoli e poi muori*, 2015; *Найуљски гийломатїа*, 2016; *Идеја Найуља*, 2018; *Само убисїво*, 2019; *Иїталијански језички йроуїао*, 2021; *Слике о Сарајеву / Immagini di Sarajevo*, 2022; *Via Acquarossa*, 2023.

СИМОНИДА ЛОНЧАР, рођена 2001. у Врбасу. Дипломирала је и мастерирала на Одсеку за српску књижевност и језик на Филозофском факултету Универзитета у Новом Саду, где је тренутно на докторским студијама. Пише прозу, научне радове и есеје. Ауторка је књиге прича *Пнеума*, која је 2022. објављена у оквиру Едиције „Прва књига Матице српске”.

ЈЕЛЕНА МАРИЋЕВИЋ БАЛАЋ, рођена 1988. у Кладову. Докторирала је 2016. године (тема: „Барок у белетристичком опусу Милорада Павића”). Радилa је као лектор српског језика на Јагјелонском универзитету у Кракову. Запослена је на Одсеку за српску књижевност и језик Филозофског факултета Универзитета у Новом Саду. Од јула 2026. је главна и одговорна уредница *Летїойиса Матїице срїске*. Добитница је награда: „Боривоје Маринковић” за 2014. годину и Доситејево златно перо за 2018. годину. Објављене студије: *Летїиїиїмација за сїїнализам: йїлсїрање сїїнализма*, 2016; *Траїом бисерних минїуца срїске књижевности: ренесансности и барокности срїске књижевности*, 2018; *Ка осмеху Евроїе: Савремено срїско, йољско и чешко йесниїїво у комїаратїивном кључу*, 2023; *Метїаморфозе Милорада Павића*, 2025. Књиге песама: *Без лаке на сриу*, 2020; *Арсенал*, 2023.

ЖЕЉКО МИЛАНОВИЋ, рођен 1975. у Крагујевцу. Редовни је професор на Филозофском факултету Универзитета у Новом Саду, где је

завршио студије српске књижевности (2000), магистрирао (2006) и докторирао (2010). Бави се проучавањем српске, хрватске и македонске књижевности XIX и XX века, као и имаголошким истраживањима. Објављене књиге: *Трајање у неизрециво*, песме, 2000; *Advocatus diaboli. Огледи из књижевности*, 2005; *Од слика о друћоме ка њоеици – стваралаштво Драћућина Ј. Илића*, 2009; *Два њисца и дрући*, 2012; *Македонска књижевност 19. и 20. века*, уџбеник, коаутор, 2018; *Увод у проучавање македонске књижевности I*, уџбеник, коаутор, 2018; *Књижевност и идентитет – између њоћичњености и слободе*, 2019. Приредио више књига и зборника.

ВИОЛЕТА МИТРОВИЋ, рођена 1989. у Новом Саду. На Филозофском факултету Универзитета у Новом Саду завршила је основне и мастер студије српске књижевности и одбранила докторску дисертацију. Проучава српску књижевност XX века, посебно стваралаштво Ивана В. Лалића и Борислава Пекића. Пише студије, есеје и књижевну критику, преводи с енглеског. Књига есеја и критика: *Херменеућичка ѡприсћанишћа*, 2018.

МИЛАН МИЦИЋ, рођен 1961. у Зрењанину. Историчар и књижевник. Објавио преко четрдесет књига историографских студија, историјских есеја, документарне прозе, прозе и поезије. Од 2020. године је генерални секретар Матице српске. Књиге прозе: *Месец од венецијанској сајуна*, 2013; *Код живахној оћледала*, 2014; *Сћисак сеновићих имена*, 2016; *Ab ovo*, 2018; *Дан који је сћиао да се одмори*, 2018; *Дућо ѡућовање у Табану: северна ѡрича*, 2020; *Чудо у Банаћу*, 2023; *Защћио је ѡећиао ѡресћиао да кукуриче*, 2025. Одабране књиге поезије: *Нащ мозак је кријумчарена роба*, 2006; *Ми смо мила зенићисћички свећ*, 2008; *Ракија и ране*, 2010; *Зове се Брана*, 2017; *Чекају да доћу ѡо њих*, 2023; *Куће дућих и краћких одлазак – ѡесме о ѡајансћивеним оћћанћима*, 2025. Главне историографске теме које проучава су српски добровољачки покрет у Првом светском рату, колонизација Војводине 1921–1941, историја Баната и историја Срба у Маћарској у 20. веку. Одабране историографске студије: *Развићак нових насеља у Банаћу 1920–1941*, 2013; *Школсћиво у новим насељима Банаћа 1920–1941*, 2013; *Срћско добровољачко ѡићћање у Великом раћу 1914–1918*, 2014; *Незайамћена бићка – срћски добровољци у Русији 1914–1918*, 2016 (превод на чешки: *Zapomenutý boj – Srbští dobrovolníci v Rusku 1914–1918*, 2020); *Американци – срћски добровољци из САД (1914–1918)*, 2018; *Срћски добровољци из Банаћа, Бачке и Барање (1914–1918)*, 2020; *Срби оћћанћи из Маћарске у Краљевини Јућославији (1921–1941)*, 2020; *Од раћа до оћћације – Ловра (1914–1924)*, 2020; *Колонисћичка насеља (1920–1941)*, 1–2, 2021–2022.

МОЛДАВСКИ ПЕСНИЦИ:

АРКАДИЈЕ СУЧЕВЕАНУ (ARCADIE SUCEVEANU). Песник, есејиста и преводилац. Рођен је 1952. у општини Широкаја Полеана (Сучевени, област Черновци). Дипломирао је на Факултету за румунски језик и књижевност на Државном универзитету у Черновцима. Био је уредник и главни уредник Издавачке куће „Хиперион” у Кишињеву (1979–1990). Од 1990. је извршни потпредседник, затим секретар, а од 2011. до 2021. председник Савеза писаца Молдавије. Члан је Савеза писаца из Румуније, један од оснивача ПЕН-клуба у Молдавији. Аутор је преко 50 књига поезије, есеја, књига за децу. Уврштен је у бројне антологије. Песме су му превеђене и објављиване у Украјини, Русији, Турској, Белорусији, Србији, Македонији, Шведској, Италији, Француској, Кини, Бугарској. Преводио је дела Лава Толстоја, Максима Горког, Чингиза Ајтматова, Ивана Франка, Бориса Олиника и других. Добитник је више књижевних награда у земљи и иностранству: награде Румунске академије, националне награде Републике Молдавије, дипломе Међународног савета Унеска за књигу за децу и младе додељене у Јужној Африци и Мексику, Награде Савеза писаца Румуније. Добио је неколико одликовања и медаља, укључујући Медаљу Академије наука Републике Молдавије „Димитрије Кантемир”, Орден части Републике Молдавије и Орден за културне заслуге у рангу командора – Румунија. У Србији му је у Уздину додељена награда Међународног фестивала поезије „Путеви од класја”. Живи и ствара у Кишињеву.

ЈУЛИЈАН ФИЛИП (IULIAN FILIP). Песник, драмски писац, прозаиста, публициста, фолклориста, графичар. Рођен је 1948. у селу Софија, округ Дрокија. Дипломирао на Универзитету „Алеку Русо” у Балцију (1970). Докторанд, затим научни истраживач Академије наука Молдавије, сектор фолклора (1970–1985). Шеф Одељења за културу Градске скупштине Кишињева (1990–2006). Шеф одељења „Путеви књиге” у Савезу писаца Молдавије (2006–2010). После 25 година вратио се на Академију, у исти сектор за фолклор (2010). Године 2012. одбранио је докторску тезу из филологије. Након прве књиге објављене 1974, публиковао је више књига поезије, прозе, драма, публицистике, фолклора. Графички је илустровао неколико сопствених књига и књига писаца из Молдавије, Румуније, Италије и Србије. Дrame су му извођене у бројним позориштима. У позоришту лутака Гугута изводи се осам представа по његовим текстовима, а написао је и неколико сценарија за децје филмове. Аутор је више самосталних изложби слика и графике (Кишињев, Балци, Јаши, Трговиште). Књиге су му преведене на руски, италијански, француски и мађарски језик, а заступљен је у антологијама и зборницима на француском, енглеском, шпанском, јапанском, српском, грузијском, јерменском и украјинском. Преводио је Љермонтова, Брехта, Унгаретија, Леопар-

дија. Награде: Орден части Републике Молдавије, Орден верне службе у чину официра – Румунија. Уврштен је на почасну листу Међународног савета писаца за децу (IBBY). Књижевне награде: Награда „Симион Флореа Маријан” Румунске академије, медаље „Димитрије Кантемир” и „Николаје Милеску Спатару” Академије наука Молдавије, награде Савеза писаца Молдавије и Министарства културе Молдавије. Живи у Кишињеву.

НИКОЛАЈЕ СПАТАРУ (NICOLAE SPATARU). Песник, прозаиста, преводилац. Рођен је 1961. у месту Хорбова, округ Херца (бивши округ Дорохој). Дипломирао је на Филолошком факултету Универзитета у Черновцима. Члан је Савеза писаца Молдавије, Савеза писаца Румуније и ПЕН-клуба. Директор часописа за прозу и визуелне уметности „Квадрат”. Аутор је више књига поезије, од којих се издвајају: *Јон и групе револуције*, *Ноћ када њосџоља врбују своју нову славу*, *Туђа реџијује Рилкеа*, *Чишање зида*, *Мала несаница за Европу*, *Лудак са једним ѡрозом* и др. Књиге кратке прозе: *Анђео је носио мини-сукњу*, *Човек којеј су џонили саџови*, *Залазак биџикла*. Роман *Брежњевљеве маске* преведен на мађарски (2021), руски (2023) и азербејџански језик (2023). Објавио је књигу публицистике и културолошких „интервјуа у библиотеци”. Добитник је Награде за поезију Савеза писаца Молдавије (1998, 2013), Награде за културне односе Савеза писаца Молдавије (2014), Награде за књижевност Румунске културне фондације 1998, Награде за прозу кишињевског огранка Савеза писаца Румуније 2016, неколико награда за прозу које су му додељене у Румунији и Русији (2018), награде „Низами” (2019), награде Међународног фестивала поезије „Нурангхиз Гун”, Баку 2020. и Специјалне награде за прозу Савеза писаца Молдавије за роман *Брежњевљеве маске* 2018. Живи и ствара у Кишињеву. (Јоан Баба)

ИВАН НЕГРИШОРАЦ, рођен 1956. у Трстенику. Пише поезију, прозу, драме, студије и књижевну критику. Од 2005. до 2012. године био је главни и одговорни уредник *Леџоџиса Маџице српске*, а од априла 2012. је председник Матице српске. Од краја 2021. је инострани члан АНУРС. Књиге песама: *Трула јабука*, 1981; *Ракљар. Желудац*, 1983; *Земљоџис*, 1986; *Тоџло, хладно*, 1990; *Абракадабра*, 1990; *Хоџ*, 1993; *Везници*, 1995; *Прилози*, 2002; *Поџајник*, 2007; *Свеџилник*, 2010; *Камена чиџенија*, 2013; *Чиџенија* (избор), 2015; *Маџични млеч*, 2016; *Изложба облака* (избор и нове), 2017; *Оџледала Ока Неџремана*, 2019. Роман: *Анђеџи умиру*, 1998. Дrame: *Фреџи умире*, 1987; *Куџ-куџ*, 1989; *Исџраџа је у џоку, зар не?*, 2000; *Видиџ ли свице на небу?*, 2006. Студије, есеји и монографије: *Леџиџимаџија за бескуџнике*. *Српска неоаванџарџна џоеџија – џоеџички иџениџиџи и разлике*, 1996; *Лирска аура Јована Дуџиџа*, 2009; *Исџраџа џреџака – искуџења колекџивџноџ и инџивидуалџноџ оџсџанка*, 2018; *Њеџоџевски џокреџи оџџџора*, 2020; *Поеџија Јована Дуџиџа – од емџириџскоџ неџаџи-*

вишећа до лирске метафизике, 2022; *Бунтовник с разлоом: уметности приповедања у „Аутиобиографији – о друћима” Борислава Михајловића Михиза*, 2024; *Свеплост, сенке и шайушања – есеји с њоводима*, 2024; *Завешти Мајице српске. Водич кроз најсћарију српску усћанову*, 2026. Године 2023. објављена су му *Изабрана дела*, I–VII. Председник је Уређивачког одбора *Српске енциклопедије*, том I, књ. 1–2, 2010–2011, том II, 2013; том III, књ. 1–2, 2018, 2022.

ИВАН ПРАВДИЋ, рођен 1975. у Београду. Редовни професор драматургије на Академији уметности у Новом Саду и гостујући професор на Универзитету уметности у Београду и Универзитету у Бањој Луци. Пише поезију, прозу, есеје и научне радове. Књиге песама: *Петокњижје*, 2003; *Исћина ослобађа*, 2005. Књига прича: *Две изразитио различитије новеле*, 2023. Студија: *Cultural literacy in Serbia – performativity of EU agendas in cultural policies and curriculums in 2023*, 2025. Коаутор је међународних тематских зборника: *Digital Performing Arts*, 2023; *The Performativity of Politics in a Digital World*, 2025; *The Performativity of Politics in Digital Arts, Media and AI*, 2026.

ЗОРАН СЛАВИЋ, рођен 1945. у Зрењанину. Завршио Филолошки факултет у Београду. Пише поезију, прозу, књижевну, позоришну и ликовну критику, као и публицистику и радио-драме. Аутор је великог броја телевизијских пројеката разних жанрова. У два маха је био главни и одговорни уредник часописа *Улазница* и дугогодишњи уредник културе на Телевизији Нови Сад. Књиге прича: *Самоћа*, 1972; *Пожар је дно лећа*, 2007. Романи: *Скок у несаницу*, 1985; *Ујед времена*, 1998; *Повраћак у самоћу*, 2000; *Валићер Бењамин у међуградском аутобусу*, 2011; *Осћрво, њовраћак њраје*, 2019. Књиге песама: *Привид сребра*, 1974; *Исћирање завичаја*, 1982; *Покривен исћоријом*, 1995; *Излазак из слике*, 1996; *На њлажи сликарској*, 1997; *Удес равноћеже*, 1998; *Сћо њодина касније*, 2004; *Перон, одлазак нема*, 2016. Књига есеја: *Писање заборава*, 2005. Књига позоришне критике: *У маћији њозоришне сћварности*, 2018. Књига путописа: *Пућовање њућоћисом*, 2021. Историографска проза: *Ућледници њроименој њрада – Зрењанин, Петровћраг, Бечкерек*, 2022; *Писци, књиге, књижевности*, 2023, *Живи у Зрењанину*.

БУРХАН СОНМЕЗ (BURHAN SÖNMEZ), рођен 1965. у Турској, дипломирао право на Универзитету Истанбул. Неко време радио је као адвокат. Писао је за разне часописе. Дуго је живео у Великој Британији. Аутор је романа *Север* (Kuzey), *Невини* (Masumlar), *Исћанбул Исћанбул*, *Лавиринћ*. Роман *Невини* добио је награде „Sedat Simavi” и „Izmir St. Joseph”. Такође, добитник је награде „Disturbing the Peace”, која му је уручена од стране Vaclav Havel Library фондације у Њујорку (2017), као и

признања „EBRD Literature” (Лондон) 2018. за роман *Истџанбул Истџанбул*. Приче су му уврштене у више антологија. Дела су му преведена на више од тридесет језика. Живи у Истанбулу и Кембриџу.

АНЂЕЛКА ЦВИЛИЋ, рођена 1949. у Инђији. Новинарка, преводитељка и књижевна критичарка. Дипломирала на Филолошком факултету Универзитета у Београду. Дугогодишња новинарка *Полиџике*, уредница „Културног додатка” и „Културне рубрике”, сарадница *Трећеј програма* Радио Београда и *Српској књижевној листи*. Пише за лист *Данас* и недељник *Нови маџазин*. Добитница Награде „Милан Богдановић” за најбољу књижевну критику. Преводи с енглеског, француског и италијанског језика (Дорис Лесинг, Алис Манро, Сара Бом, Мирча Елијаде, Норберто Бобио, Џон Купер Поуис, Роџер Скрутон, Жозеф де Местр, Артур Голден, Анри Барби, Дезмонд Морис итд.).

НИКОЛА ШАНТА, рођен 1959. у Ђурђеву код Новог Сада. Пише поезију, прозу, драме, есеје и књижевну критику. Ради као уредник издавачке делатности у НИУ „Руске слово” у Новом Саду. Један је од покретача хришћанског часописа *Звона* (на русинском и украјинском језику), члан је редакције часописа за књижевност *Трај* у Врбасу, члан Друштва књижевника Војводине и Друштва новосадских писаца. Сарадник портала *Збруч* у Лавову (Украјина). Пише на русинском и српском језику. Живи у Куцури, селу поред Врбаса. Књиге песама: *Водена ијла*, 1985; *Зечеви*, 1985; *Ослушкивања*, 1989; *Плећеница*, 2004; *Ошкривање свешта*, 2009; *Свемирска чејришаљка*, 2015. Дrame: *Фонџана*, 2007; *Сан о Лавову*, 2008. Књига есеја: *Шанџовки*, 2016. Романи: *Пушовање у Лавов*, 2012; *Панонска неман*, 2017; *Злајно звонце*, 2023.

Приредио

Бранислав КАРАНОВИЋ